

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ ΑΡ. 167

Κατόπιν νέας έρευνης περί τοῦ ἔτους εὐρέσεως τῆς εἰ σόδου τοῦ σπηλαίου Περάματος Ἰωαννίνων ἀρ 167, ἐξηκριβώθη ὅτι τοῦτο ἔγινε κατά τὸ 1941 ὑπό τοῦ υἱοῦ τοῦ σημερινοῦ φύλακος τοῦ σπηλαίου Ι. Κοντογιάννη.

Ούδες παλαιός κάτοικος τῶν Ἰωαννίνων ή τοῦ Περάματος ἔνθυμεῖται τὸ σπήλαιον αὐτό παλαιότερον.

Ἡ πληροφορία, ἡ ἀναγραφεῖσα (1), ὅτι ἡτο γνωστόν ἀπό τοῦ 1900 καὶ ὅτι ἔκτισε τὴν εἰσόδον του θ τότε ἡγεμῶν τοῦ Περάματος δέν εὐσταθῆ:

1) διάτι τὸ ὑλικὸν τῆς διανοίξεως τῆς εἰσόδου, ἐξετασθὲν δέν εἶχε οὔδε ἔνα λίθον μεγέθους ἀξιολόγου.

2) διότι οἱ διανοίξαντες τὴν εἰσόδον δέν εὗρον ἔχνη κτισμάτων μετά τὴν ἀφαίρεσιν τῶν χωμάτων.

καὶ 3) διότι χώματα καὶ μικρὰ χαλίκια παρόμοια πρός ἐκεῖνα, πού ὑπῆρχον πρό τῆς εἰσόδου οὐτοῦ τῶν ὅποιων ἔχνη σώζονται εἰς τὰ ἄκρα τῆς ἀκόμη, ὑπέρχουν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ λόφου πρός βορρᾶν τοῦ σπηλαίου εἰς ὅμοίαν διάταξιν ως παρά τὴν εἰσόδον, πού χρονολογοῦνται ὡς πιθανῆς θουμίου ἐποχῆς.

Κατά τοὺς κατοίκους ἡ ἀνωτέρω πληροφορία πιθανὸν ἀφορᾷ τὸ σπήλαιον Ἀπιπάροτρυπα, τὸ ὅποῖον κεῖται ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς τοῦ αὐτοῦ λόφου καὶ εἰς τὸ ὅποῖον ὑπάρχει παοάδοσις ὅτι ἔκρυπτοντο λησταῖς.

Ἐξ τῆς διάνοιξεως τῆς εἰσόδου τοῦ σπηλαίου Περάματος ἀρ. 167 ἐβοήθησαν κατά τὸ 1941 καὶ συνεργεῖον στρατιωτῶν μηχανικοῦ ἔργαζομενον εἰς ἔργα πλησίον τοῦ Περάματος, εἰς τὸ ὅποῖον συνεργεῖον ἀνεῳράθη ἡ ἀνεύρεσις καταψύγου.

Ἐις τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σπηλαίου μέρος ούδες εἴχε εἰσελθη μέχρι τοῦ 1951, ὅτε ἀνεγνωρίσθη ἡ τουριστικὴ ἀξιά του ὑπό τοῦ κου Ι. Πετροχέλου, διότι ούδεν ἔχνος βανδαλισμοῦ ή βημάτων ἀνεῦρε ούτος πέραν τῶν 60 περίπου μέτρων ἀπό τῆς εἰσόδου.

Οἱ ὑπάρχοντες βανδαλισμοὶ ἔγιναν κυρίως ὑπό τῶν ἐπισκεπτῶν μέχρι τοῦ 1951 καὶ ὑπό τῆς Γεωργικῆς σχολῆς Ἰωαννίνων, ἥτις ἔκαμε τοὺς μετακυρτέρους, ἀποκομίσασα ὀλόνητη-

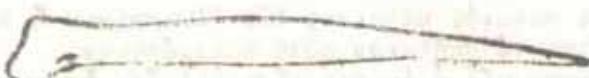
ρον φορτίου σταλακτιτών.

I. Πετρόχειλος

ΕΥΡΕΣΙΣ ΥΠΟΛΕΙΜΑΤΩΝ ΠΡΟΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ

Έντος καρστικοῦ κοιλάματος εἰς τὰ με ταλλεῖα θάσου τοῦ με ταλλειοκήπου Η.Α.Χογδροδήμου ἀνεκαλύφθησαν πολλᾶ κέρατα ἔλαφου μεταξύ τῶν ὅποιων καὶ τινα μὲ ζήνη κατεργασίας καὶ τινα ἡμιαπολυθρωμένα.

Ἐν τοιούτῳ κέρατον κατειργαμένον, τὸ ὅποῖον εἶχε τὴν καλωσύνην ὁ ἀνωτέρω με ταλλειοκήπης νά μᾶς ἐπιδεῖξῃ τίτοι ὡς παριστά τὸ κατωτέρω σχῆμα:

μέγεθος 1/2 φυσικοῦ

Πεθανόν πρόκειται περὶ Αιοτεχνίας προϊστορικοῦ ἀνθρώπου, ὃ -ταν ἀκόμη οὐν εἶχε ἀφίσει τὰ σπλακά.

Δυστυχῶς δέν ἔχουν πελετηθῆ ὕλη με τὰ ἀνωτέρω εὔρημα -τα εἰς τήνασσιν των οὐδὲν εἶναι ννωστόν ἔαν μετ' αὐτῶν ὑπάρχουν λίθινα ἔργα λεῖα διά νά προσδιορισθῇ ή ηλικία των διότι η Ἑλαφος ἐν Σελλάδι τό λίαν διαδεδομένη κατά τὴν παλαιοτέραν Τεταοτογενῆ ἐποχῆν, ὅπως δεικνύουν μάθονα ύπο λεῖατα αὐτῆς ἐντὸς κροκαλολατυποπαγῶν τῆς ἐ -ποχῆς αὐτῆς.

I. Πετρόχειλος

RÉSUMÉ

COMMUNICATIONS BRÈVES

Après des recherches nouvelles, la découverte de l'entrée de la grotte de Pérama N° 167 a eu lieu en 1941; celle de l'intérieur en 1951.

Dans une grotte, qu'on a rencontrée dans les mines de Thassos on a trouvé plusieurs morceaux de bois de cerf, dont quelques uns portent des vestiges de travail humain.

Pour établir la chronologie de ces trouvailles il nous faut faire une étude systématique sur place et chercher s'il existe également des outils de pierre.

J. Petrochilos